

Den helige GEORGIOS

Den helige Georgios

Georgios kom från en rik och förnäm familj från Kappadokien i Mindre Asien. Han förlorade sin far när han var tio år. Hans mor, som hade blivit kristen utan att hennes man visste om det, återvände till sitt hemland Palestina, där hon uppfostrade sin son till att bli en god kristen. Georgios såg bra ut, han var intelligent, kroppsligt stark och hade ett fint uppförande. När han var arton år tog han tjänst i armén som soldat. De var nöjda med honom och upphöjde honom snabbt till ranken att tjäna i den kejserliga gardet.

En dag när han återvände till Kappadokien efter ett lyckat fälttåg passerade han regionen Attalia i Pamfylien. Där såg han plötsligt någon sitta vid en sjö, utanför staden, medan folket stod på stadens murar. Han kom närmare och såg att det var en vacker flicka klädd i praktfulla kläder och som grät ohejdat. Han frågade henne vad som var på tok. Hon svarade honom att han borde lämna stället illa kvickt för att hon väntade på att en drake skulle komma upp ur vattnet och döda henne. Georgios ville inte lämna platsen, utan frågade henne om varför hon satt där. Flickan berättade sin historia. Det bodde en hemsk drake i sjön

som åt upp dem som råkade komma förbi. Folket i staden hade försökt döda den, men inte lyckats. Kungen var bekymrad över saken och rådfrågade sina avgudapräster, hur han skulle göra, för att kungen var avgudadyrkare. De gav honom rådet att var och en i staden skulle i tur och ordning offra ett av sina barn åt draken. Nu hade "turen" kommit åt kungen själv, som bara hade en dotter, som han älskade över allt annat. Men han kunde inte göra annat än som alla andra i staden, och var tvungen att ge henne åt draken. Där satt nu prinsessan och väntade på att bli slukad, medan folket såg på hur det skulle gå uppifrån stadsmuren.

Georgios sade till henne att inte gråta. "Tro bara på Kristus, som jag tror på, så ska du få se min Guds kraft", sade han till henne. Prinsessan svarade honom att hon trodde med själ och hjärta. Helgonet fortsatte: "Ha mod i Herren Gud, som har gjort himmel och jord, havet och det som finns däri, därför att Herren Jesus Kristus ska besegra bestens kraft. Han vill befria dig från döden och rädda alla människor från rädslan för det hemska odjuret."

Han sade till prinsessan att sitta kvar där och ropa på honom när odjuret visade sig. Själv böjde han knä, lyfte sina händer till himlen och bad till Gud att Han skulle ge honom styrka att med Hans kraft besegra draken för att också på så sätt visa folket vem som är den Sanne Guden. Han hörde en röst från ovan svara:

”Din bön har blivit hörd, o Georgios, och det du ber om ska ske, för att Jag är alltid med dig.”

Så snart han avslutat sin bön kom monstret fram ur sjön. Flickan skrek skräckslagen, men Georgios steg fram för att möta odjuret, som var fruktansvärt att se på. Han gjorde korstecknet och sade: ”Herre, min Gud, låt Din Nåd verka i mig, din tjänare, och tämj denna varelse för att folket ska komma till tro på Dig.” Då föll det hemska, drakliknande odjuret ned framför fötterna på Georgios vita häst och ringlade ihop sig och bölade. Prinsessan såg på och gladde sig. Helgonet sade till henne att ta sitt bälte och sätta det runt odjurets hals, vilket hon gjorde. Draken följde dem sedan som en hund i koppel och de gick med den in i staden. När folket såg dem komma började de fly, men Georgios ropade till dem: ”Var inte rädda, kom och se på Guds härlighet, för idag har frälsningen kommit till er!” Han frågade dem om de trodde på den ende Sanne Guden och folket svarade att de trodde. Georgios tog då sitt spjut och dödade draken. Sedan tog han prinsessan i handen och gav henne oskadd tillbaka till hennes far, kungen. Vilken glädje det blev hos

kungen och hans folk över denna räddning, som de inte ens vågat hoppats på! Alla tackade de Gud tillsammans för att Han gett den helige Georgios styrkan att rädda dem

från monstret och för att det blev slut på offrandet av barnen i staden. De bjöd in en biskop för att döpa kungen och allt folk. Under femton dagar döptes 4 500 personer. Det var en stor glädje i Himlen och på jorden! De byggde också en kyrka i staden. Den helige Georgios tog sedan farväl av kungen och de troende och återvände till sitt hemland.

Diokletian var romersk kejsare år 284-305, då den helige Georgios levde. Kejsaren var avguddyrkare och förföljde de kristna. Alla som inte offrade till avgudarna blev dömda till döden. Georgios var soldat i kejsarens armé, men hade ännu inte avslöjat att han var kristen. Han förstod att stunden var kommen för att göra sin tro känd och han förstod även att det skulle leda honom till martyrdöden. Han var fast besluten att hellre vara en soldat för Kristus än för Diokletian. Han sålde allt han ägde och gav det till de fattiga. Efter att han hade gjort upp sina jordiska affärer reste han till staden där kejsaren befann sig. Han gick fram inför kejsaren och hans män och sade: "Hur länge, o

kejsare ska du fortsätta att strida mot de kristna? De håller sig till lagen, är fridssamma och har kärlek till alla. Men du har gått emot lagen och handlat på ett kriminellt sätt. Varför spiller du rättfärdigt blod i dina försök att få de kristna att dyrka avgudar?”

Kejsaren och hans män blev mycket överraskade och förvånade när de hörde den helige Georgios tala och erkänna att han var kristen. Kejsaren försökte tala honom till rätta och sade att han beundrat helgonets fina släkt, hans ärlighet, fysiska styrka och intelligens; därför hade han gett honom en hög rank i armén. Det skulle vara bäst för honom att inte förlora den och bli utsatt för tortyr och straff. Han försökte övertyga honom att offra till avgudarna, men det ville förstås inte den helige Georgios höra på. Full av tro och mod fortsatte han att tala emot kejsaren och sade till honom att hans jordiska rike snart skulle försvinna, men om han skulle bekänna den Ende, Sanne Guden skulle han få den största äran: det himmelska riket. ”Det spelar ingen roll hur hårda straff du ger mig, ingenting kan skilja mig från kärleken till den Sanne Guden och min Herre Jesus Kristus”, sade Georgios till kejsaren.

Kejsaren var utom sig av vrede. Han befallde sina soldater att sticka Georgios med sina spjut och sedan kasta honom i fängelse. Bara ett spjut skadade Georgios, de andra böjde sig när de träffade honom. Han prisade Gud för att han låtit honom få lida för Hans skull. Soldaterna utsatte Georgios för grym tortyr av olika slag, men helgonet stod ut med allting utan ett ljud, med Guds hjälp. En röst hördes från ovan: ”Var

inte rädd, Georgios, för Jag är med dig!” En ängel kom och läkte alla hans sår. Soldaterna var fyllda av rädsla och förvåning. Två av soldaterna kom till tro på Kristus och de blev direkt halshuggna. Många andra kom också till tro när de såg hur Georgios klarade sig genom den fruktansvärda tortyren, till och med kejsarinnan, som också hon blev dömd till döden.

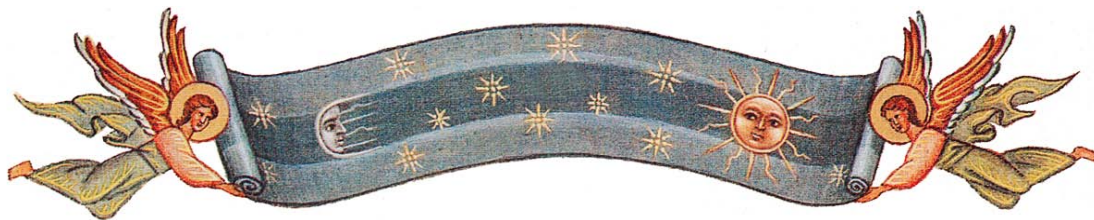
Till slut blev Georgios ledd till den plats där han skulle bli halshuggen. Han tackade Gud för allt Han gjort och bad om Hans hjälp för alla människor som skulle be om hans förböner.

Han böjde nacken under svärdet och gav upp sin själ i Guds händer och fick på så sätt den eviga härlighetens belöning.

Den helige Georgios är ett av vår mest populära helgon i hela den kristna världen, både i öst och väst. Han valdes till att vara särskild beskyddare av England och Georgien och tusentals kyrkor har hans namn. Han är känd för sitt mod, sitt tålamod i lidande och för sin starka tro på Kristi hjälp. Många troende ber att helgonet ska be till Gud för dem, eftersom han nu befinner sig i Himmelriket i Guds närhet och ber till Gud för oss där. Många har fått hjälp för det de bett om och många mirakel har skett genom hans förböner och genom hans ikoner.

ETT MIRAKEL AV DEN helige Georgios: BEFRIANDE AV FÅNGE

I norra Mindre Asien vid Svarta havet levde ett fromt par runt år 900 som hade stor kärlek till den helige Georgios. De gick alltid på gudstjänsterna i kyrkan som hade helgonets namn och firade särskilt hans festdag den 23 april. Paret hade en son som de gav namnet Georgios på grund av deras stora tillgivenhet för helgonet med samma namn. Sonen var mycket älskad av båda sina föräldrar och av andra, för att han var både vacker och vis. På den tiden bröt ett krig ut mellan grekerna och bulgarerna och flera andra länder som var med dem. Leo, Georgios fader blev inkallad i kriget, men eftersom han var gammal, gjorde de som var vanligt då, han skickade i stället sin son Georgios. Innan han åkte gick han med sina föräldrar till den helige Georgios kyrka och framför helgonets ikon bad de att helgonet skulle beskydda, leda och ta hem sonen igen snart. Sedan åkte Georgios till kriget. Hans armé blev tillfångatagna av fienden, vissa tvingades att förneka sin kristna tro och de som inte gjorde det blev lämnade till att dö av hunger. Georgios bevarades från död, skada och från förnekande av tron med hjälp av Gud och genom hans föräldrars

förböner. Han blev tagen till fånga av fienden, men eftersom han såg trevlig ut och hade ett fint sätt blev han tilldelad uppgiften att tjäna den bulgariske ledaren.

Georgios föräldrar undrade under tiden vad som hänt deras son, de trodde att de förlorat honom och gick till den helige Georgios' kyrka där de bad till Gud och om helgonets förböner för deras son att de skulle få se honom igen. Den 23 april kom, dagen då den helige Georgios minne firas. Föräldrarna gjorde som de brukade den dagen och ordnade med en fest hemma hos sig för vänner, bekanta och fattiga. De talade om sonen Georgios och undrade hur det kunde vara med honom, om han levde eller inte. De tänkte på festen året innan då han varit med dem, de var ledsna och saknade honom.

Samma dag befann sig Georgios bland bulgarerna och mindes också han att det var den helige Georgios dag och hans egen namnsdag och att han året innan firat den tillsammans med sin familj och gått till kyrkan tillsammans med dem.

Nu befann han sig ensam i främmande land som fånge bland främlingar. Han bad den helige Georgios: "Guds helgon, hjälp mig att få se mina föräldrar igen och låt det gå fort!" Så gick han och värmde vatten som hans herre behövde. Plötsligt visade sig den helige Georgios framför honom på sin vita häst och sade till honom: "Kom! Hoppa upp

här bak på hästen!" Georgios klättrade upp på hästen bakom helgonet och i samma stund skedde miraklet! Plötsligt befann sig den unge mannen hemma i sina föräldrars hus i rummet där alla var samlade för festen. Alla som plötsligt fick se honom där ropade: "Herre förbarma dig!" Hans föräldrar svimmande av överraskning. Efter att den första uppståndelsen lagt sig och den lika chockade Georgios kunde berätta vad som hänt, kvicknade föräldrarna till och alla prisade Gud och den helige martyren Georgios. Sonen hade fortfarande kannan i handen som han var på väg att värma vatten i när helgonet hämtat honom. Sedan gick alla till kyrkan för att tacka Gud och martyren Georgios där.

Heliga Philothei Ortodoxa Kfoster
www.kfosterikoner.com

